

Nederlandse makers van penningen 12

HANS PETRI

door W. F. van Eekelen

Inleiding

Tussen 1950 en 1962 heeft de beeldhouwer HANS PETRI 15 penningen gemaakt. In deze twaalf jaar heeft hij zich intens en met animo op het ontwerpen van penningen toegelegd. Toen merkte hij dat hij in dit werk niet verder meer kon groeien. Het werd moeilijk voor hem op de kleine schaal die

Hans Petri als student aan de Rotterdamse akademie. Naar een litho uit 1943 door zijn leermeester A. Ph. Derkzen van Angeren.

een penning heeft, steeds weer nieuwe vormen en ideeën te vinden. De expressiemogelijkheden van de penning werden hem te beperkt en hij wilde geen routinier worden. Nieuwe penningopdrachten accepteerde hij daarom niet meer. Het gevoel was

dat zijn penningactiviteiten vanzelf afstierven.

De 15 penningen die hij heeft gemaakt, behoren tot de beste die in de genoemde periode in Nederland zijn ontstaan. PETRI heeft er ook veel waardering voor gekregen. Van uiteenlopende zijde ontving hij opdrachten voor penningen. Ook werd hem gevraagd nieuwe munten voor Suriname te ontwerpen. Dit laatste kwam vermoedelijk mede omdat zijn penningen iets platter en minder 'bonkig' waren dan die van diverse van zijn collega-penningmakers en derhalve meer van munten weg hadden.

Het betreffende verzoek werd door hem niet gehonoreerd, zoals hij ook zijn plannen *uit eigen initiatief* penningen te maken, nooit heeft verwezenlijkt. O.a. heeft hij lang met het idee rondgelopen een penning te ontwerpen met de beeltenissen van zijn vader en diens drie totaal van elkaar verschillende broers. Het is er echter niet van gekomen. Alleen wanneer hij een opdracht voor een penning kreeg, is hij aan de slag gegaan. Dan probeerde hij om, door zich te verdiepen in de eigen aard van het hem opgegeven onderwerp en door aan één of ander aspekt hiervan op originele wijze vorm te geven, van iedere penning iets aparts te maken.

Penningen voor Rotterdam

Zijn eerste penningopdracht kreeg PETRI van de Rotterdamse Kunststichting. De voorzitter van deze stichting, mr. F. J. BREVET, wilde een drietal geschenkenpenningen uitreiken aan deelnemers en begunstigers van het Rotterdamse kunstleven. Voor deze penningen had hij deftige namen bedacht: penning van de Maze, penning van de Rotte en penning van de Leuve. De uitgenodigde kunstenaars waren HANK HANS, HAN RICHTERS en HANS PETRI. In korte tijd werden zij het eens over de verdeling van de opdracht. PETRI maakte een maecenaspenning met aan de voorzijde een figuur die vier vogels voert. De figuur stelde de maecenas voor, de vier vogels de vier takken van de kunst. Op de achterzijde herhaalde hij de vogelfiguur, die reeds lang dienst deed als embleem van de kunststichting.

Vier jaar later ontwierp hij voor dezelfde stichting een geschenkenpenning voor herscheppende kunstenaars. Op de voorkant hiervan plaatste hij een ventje met een toeter en diens spiegelbeeld. De compositie was zodanig dat beide figuren in één ritme bewogen en dat de blazer enerzijds 'creëerde', anderzijds 'terugbracht'. Op de achterkant plaatste hij een hem opgegeven lange tekst met tussen de woorden de attributen van de drie soorten herscheppende kunstenaars voor wie de penning bestemd was (toneelspelers, vertalers en uitvoerende musici).

Een derde penning die PETRI voor de Rotterdamse

Kunststichting ontwierp, werd niet geaccepteerd.¹ Deze was bedoeld voor mensen die meegewerkt hadden aan de herbouw van de stad. De voorzijde toonde in een komvorm een bouwput met palen, de achterzijde een stadsplattegrond. Wel tot uitvoering kwamen een prijspenning voor het Erasmiaans gymnasium en een penning die verkocht werd ten bate van de restauratie van de Laurenskerk. De laatste werd in goud geslagen en kreeg de naam Laurensdukaat. Het eerste exemplaar hiervan werd bij de heropening van de kerk (waarvoor PETRI ook een doopvont maakte) in 1959 uitgereikt aan de koningin.

Geschenkenpenning voor herscheppende kunstenaars. Cat. 2.

Portretpenningen

Evenals de meeste andere penningkunstenaars heeft PETRI diverse portretpenningen gemaakt. Sommige hiervan betroffen bekende persoonlijkheden uit het verleden. Op de penning van het Erasmiaans gymnasium beeldde hij de geleerde af aan wie de school zijn naam te danken had. Daarbij ging hij uit van het portret van HOLBEIN, z.i. het mooiste Erasmus-portret. Op een gedenkpenning van de Leidse universiteit plaatste hij de stichter van deze vermaarde instelling, WILLEM VAN ORANJE.

Driemaal maakte PETRI penningen van levende personen. De eerste was een erepenning voor mr. K. P. VAN DER MANDELE, voorzitter van de Rotterdamse kamer van koophandel en kamerheer van de koningin. De betrokkene mocht er aanvankelijk zelf geen weet van hebben en kon dus niet poseren. Wel mocht PETRI hem tijdens vergaderingen en andere bijeenkomsten van ter zijde bekijken. Het resultaat was een goedgelijkende kop, waaruit duidelijk sprak dat de afgebeelde een belangrijk man was, ook zonder dat er 'attributen van belangrijkheid' aan het portret waren toegevoegd. Op de keerzijde zou eerst de niet erg spirituele tekst 'weldoen en blij zijn' moeten komen, maar later werd deze vervangen door een beter, hoewel lang, Italiaans citaat bij een uitstralende zon.

Ook de tweede portretpenning was bestemd voor een Rotterdammer, namelijk voor de reder PHILIPPUS VAN OMMEREN. Deze kon wel poseren en werd evenals Van der Mandele zonder attributen afgebeeld. De keerzijde bevatte ook hier een lange tekst, nu met een scheepsanker.

De derde portretpenning werd gemaakt in opdracht van de Kon. Ned. Academie van Wetenschappen en beeldde prof. GILLES HOLST af, directeur van het PHILIPS-laboratorium. Voor Holst kreeg PETRI tijdens het portretteren een grote bewondering. Niet alleen bleek de geleerde een bijzonder innemend mens, maar ook sprak zijn levensfilosofie, die er o.a. toe leidde dat hij zijn medewerkers stimuleerde naar eigen keuze te werken, de vrijheidslievende penningkunstenaar erg aan.

Vondsten

In vrijwel al zijn penningen heeft PETRI geprobeerd het eigene van het onderwerp op een bijzondere manier naar voren te laten komen. Genoemd werd reeds zijn vondst om de herscheppende kunstenaar uit te beelden als een speler en diens spiegelbeeld. In de Gilles-Holstpenning plaatste hij

¹ Mogelijk betrof het een meervoudige opdracht en werd de voorkeur gegeven aan een ontwerp van COR VAN KRALINGEN (vW 320).

op de achterkant een apparaat dat door de natuurkundige was ontworpen en waaruit allerlei elektrische draden kwamen. Deze draden liepen uit in het omschrift (Koninklijke Academie van Wetenschappen).

In een penning voor het DE-MAEREFONDS, een Twentse stichting ten behoeve van de textiel-industrie, behandelde hij het thema weven op speelse wijze. Op de voorkant plaatste hij handen die het bekende oversteekspel van kinderen met draden uitvoeren, op de achterkant een weefsel van mannetjes die volgens een schering-en-inslagpatroon een matje vormen.

Letters

Ook het samenspel tussen tekst en afbeelding probeerde PETRI meestal op een bijzondere, zinvolle wijze vorm te geven. Vaak plaatste hij ter verlevendiging kleine figuurtjes tussen de tekst. Dit deed hij o.a. op een erepenning voor begunstigers van het culturele leven in Drente en op een bevrijdingspenning. De laatste ontwierp hij in 1955 voor de Vereniging voor Penningkunst. Hier stemde hij tekst en afbeelding zodanig op elkaar af, dat er telkens tussen twee figuren plaats was voor één letter van het door hem gekozen randschrift.

Weer anders ging hij te werk bij de genoemde Erasmuspenning. Op de achterzijde hiervan zette hij een feestelijke, vruchtdragende appelboom. In ieder appeltje bracht hij een letter aan. Samen vormden de letters het begin van een Latijnse heilbede.

Symboliek

In diverse penningen beeldde PETRI een gegeven symbolisch uit. Genoemd werd reeds de penning waarop een maecenasfiguur vogels voert. Een ander voorbeeld is de Laurensdukaat, waarop aan de voorzijde de overwinning op het kwaad werd gesymboliseerd door een afbeelding van SIMSON die de leeuw verslaat. Simson is een figuur die PETRI sterk heeft aangesproken. Het verhaal van Simson is voor hem meer dan een wild-westgeschiedenis uit vroeger tijden. Voor PETRI heeft het een diepere betekenis. Hij memoreert dat Simson met zijn lange haren wel gezien wordt als de verbeelding van de levenbrengende zon, die zij kracht verliest als hij zijn stralen (haren) kwijtraakt.

Overdrachtelijk ging PETRI ook te werk in een penning die hij maakte voor een verzekeringskantoor. Op de voorzijde hiervan plaatste hij een labyrinth, op de achterzijde de grot waarin THESEUS de MINOTAURUS doodt. Het labyrinth symboliseert de doolhof van ingewikkelde zakelijke problemen waarmee de mens in deze tijd te maken krijgt. Het verzekeringsbedrijf leidt hem daardoorheen

dankzij de draad van ARIADNE, die kronkelend door de gangen letterlijk de naam van de firma beschrijft. De draak verbeeldt het risico dat de

T.b.v. het Leidse universiteitsfonds. Cat. 3.

cliënt loopt en dat dankzij de assuradeur wordt vernietigd. Een uiltje (de wijsheid) kijkt welwillend toe.

Op de voorzijde van een jubileumpenning van een hypotheekbank plaatste PETRI de steigers van een gebouw, op de keerzijde een beer, een haan en een uil. De beer verwijst naar de schuld, de haan naar de waakzaamheid en de uil weer naar de wijsheid.

Het samenspel van twee kanten

Veel aandacht heeft PETRI steeds besteed aan het samenspel van de voor- en achterkanten van zijn penningen. Volgens hem moeten voor- en achter-

Kultuurprijs Drente. Cat. 5.

kant naar elkaar verwijzen en moeten zij elkaar aanvullen. Daarbij acht hij de voorkant beeldend en plastisch het belangrijkste.

Enkele malen *herhaalde* hij aan de achterzijde een bepaald aspect van de voorstelling aan de voorkant. Reeds opgemerkt werd dat de door de maecenas gevoerde vogels op zijn eerste penning, aan de achterkant terugkwamen in de vorm van het vogelvignet van de kunststichting. Een ander voorbeeld is de penning die PETRI maakte voor het Medisch Dispuut Gezelschap Dordrecht. Op de voorzijde hiervan staat een patiënt tussen twee artsen. Op de achterzijde bevindt de patiënt zich tussen twee handen die dezelfde beschermende vorm hebben als de dokters aan de voorkant.

Vaak probeert hij op de één of andere wijze de voor- en de achterkant van de penning met elkaar te laten *afwisselen*. Zo bracht hij, wanneer hij aan de ene kant een (rond) randschrift gezet had, gewoonlijk aan de achterzijde de tekst in breed-schrift aan.

Soms koos PETRI voor een *tegenstelling* tussen voor- en achterkant. Een voorbeeld hiervan is de bevrijdingspenning. Op de voorkant bevindt zich een patroon van in elkaar gestrengelde gestrekte figuren, die naar alle kanten uitwaaiëren. Ze zijn nog wat naoorlogs-mager en strak, maar hun bewegingen getuigen toch van blijheid en bevrijding. De keerzijde, die het doorgestane leed van de oorlog uitbeeldt, is geheel anders. In het midden van een groot vlak zit, gecentreerd en vastgeklonken, eenzaam een klein, gebogen figuurtje. Merkwaardig is de wijze waarop PETRI tot de figuren op de voorzijde kwam. Hij volgde een werkwijze die hij vroeger had toegepast toen hij kerstkaarten van vouwknipsels maakte.

Ingenieus ging hij ook te werk bij de genoemde verzekeringspenning. Hier *verbond* hij voor- en achterkant door de draad van Ariadne. Theseus, die aan de keerzijde de Minotaurus verslaat, zit namelijk vast aan een draad die over de rand van de penning heenloopt en terecht komt in het labyrint aan de voorkant, waar hij ervoor zorgt dat de held uit het doolhof kan ontsnappen.

Ontwikkeling

Bij een kunstenaar die er zo zeer op uit is van iedere opdracht iets speciaals te maken, is uiteraard iedere penning anders en is er steeds sprake van vernieuwing. Sloot PETRI in zijn eerste penningen aan bij de traditie, in zijn latere ging hij meer experimenteren en 'plastischer' werken. In het begin sneed hij meestal de figuren negatief en spiegelbeeldig uit een plat vlak. Later werkte hij in één penning zowel in het negatief als in het positieve afgietsel, waarin hij dan bijvoorbeeld de achtergrond verlaagde, zodat er vloeiende overgangen ontstonden.

Werkwijze

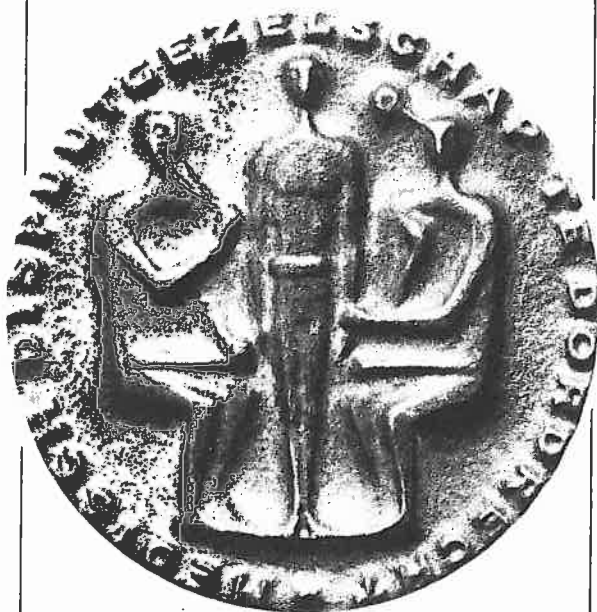
Als penningkunstenaar is PETRI autodidact. Alle onderdelen van het penningvak heeft hij zichzelf bijgebracht. Rauwig is hij daar niet om. Weliswaar meent hij, dat men in het algemeen een

Laurensdukaat. Cat. 8.

bezigheid richter en sneller kan leren wanneer men er les in krijgt, maar daartegenover staat het gevaar dat men dan minder zichzelf wordt.

Zijn voorkeur ging uit naar gegoten penningen. Het liefst maakte hij deze op ware grootte. Enkele malen echter, bijvoorbeeld wanneer er veel exemplaren van een penning moesten worden vervaardigd, maakte hij slagpenningen. Meestal sneed hij dan modellen in gips op een groot formaat, bijvoorbeeld op 2 x de uiteindelijke grootte.

Medisch dispuut. Cat. 11.

Bij de vergrotingen werd door hem bij uitzondering, zoals in het portret van Willem van Oranje, de figuratie geboetseerd. Het negatief afgietsel in gips, alsook het latere positief afgietsel hiervan, sneed hij dan weer bij. De letters bleef hij echter altijd regelrecht in het negatief snijden. Hiervoor gebruikte hij schrappertjes die hij van een tandarts had gekregen.

Een nooit gerealiseerd ideaal van hem was om, evenals WENCKEBACH en STARREVELD² deden, nog eens direkt in onghard staal te steken. Wel sneed hij eenmaal één van zijn slagpenningen (de maeccaspenning) op ware grootte in het gips. Daarna vergrootte de Koninklijke Begeer het model 2 x door de reduceermachine omgekeerd te laten werken. De aldus ontstane vorm werd vervolgens door PETRI bijgewerkt, waarna deze weer door BEGEER (tot slagstempel) werd verkleind.

Met de Koninklijke Begeer had PETRI goede ervaringen. Vrijwel al zijn penningen werden er gegoten of geslagen. Vooral het gietwerk was vaak van prima kwaliteit. Alleen de Laurensdukaat werd geslagen bij de Rijksmunt, die met dit soort muntachtige penningen een nog grotere ervaring had.

Het patineren heeft PETRI vaak zelf gedaan. Daarbij heeft hij veel gehad aan een receptenboekje dat hij vond in een leeszaal in Dordrecht.

Mooie effecten wist hij vooral te bereiken met het (weliswaar erg dure) seleenzuur. Om gele of grijsblauwe nuances te krijgen, voegde hij hier soms enkele druppeltjes zoutzuur c.q. salpeterzuur aan toe.

Enkele biografische gegevens

Hans (Johannes Philip Laurens) PETRI werd op 1 december 1919 geboren in Weerselo, waar zijn vader predikant was. Na acht middelbare scholen te hebben bezocht en vervolgens een jaar biologie te hebben gestudeerd, liet hij zich in 1941 inschrijven aan de academie van beeldende kunsten in Rotterdam. Daar beperkte hij zich in hoofdzaak tot de lessen in beeldhouwen en grafische technieken. Vooral aan de omgang met de etser DERKZEN VAN ANGEREN bewaart hij goede herinneringen. Na de oorlog probeerde hij als beeldhouwer aan de kost te komen. Aanvankelijk werd de vrees van zijn ouders, dat er in de kunst geen droge boterham te verdienen zou zijn, bewaarheid. Mogelijk heeft geen hedendaags beeldhouwer het in zijn begintijd financieel moeilijker gehad dan PETRI. Een regeling voor beeldende kunstenaars ontbrak toen nog. Om een bestaansminimum te hebben

² Zie De Beeldenaar 3 (1979), 54.

maakte hij iedere week voor J. L. ... tekening voor de topografische atlas van zijn woonplaats Dordrecht. Met het stoken van de kachel begon hij pas op 1 december. Verder zorgde de zuinigheid van zijn vrouw en de vrijgevigheid van markt vrouwen en bakkers, die o.a. viskoppen en 'oud brood voor de hond' leverden, ervoor dat hij voldoende te eten had. Toch heeft hij deze tijd niet als onaangenaam ervaren. Hij is er mentaal ook nooit onderdoor gegaan.

Gelukkig duurde deze periode niet al te lang. Na 1949, toen hij een verzetmonument voor Dordrecht mocht maken, kreeg hij steeds meer en interessanter werk. Aan opdrachten ontbrak het hem niet. Hun omvang nam voortdurend toe, niet alleen financieel, maar ook ruimtelijk. Maakte hij in zijn begintijd veel werken die geplaatst werden in een bestemde omgeving van architectuur en landschap, later ging hij er toe over deze omgeving zelf mee te beïnvloeden en vorm te geven. Thans worden de projecten waar hij mee bezig is, soms in hektaren gemeten. Daarbij zinken zijn penningen, althans wat hun omvang betreft, bijna in het niet. Geruchtmakend was vooral de opdracht die hij, samen met de architect FRANS VAN DILLEN, van de regering kreeg om in Den Haag een monument ter nagedachtenis aan Koningin WILHELMINA te ontwerpen en dat bekend werd als 'keienlint'. Na vier jaar ontwerpen en nog eens vier jaar discussie in allerlei instanties, werd het op een zijspoor geplaatst.

PETRI heeft het grootste deel van zijn leven gewoond in Dordrecht. In 1978 verhuisde hij naar Amsterdam. Zijn meeste werken kwamen echter tot stand in Echteld in de Betuwe. Hier kocht hij in 1961 een vervallen boerderij. Na deze te hebben opgeknapt, kreeg hij de beschikking over een ruim 'buitenverblijf' met een prachtige tuin en enkele grote ateliers.

Beredeneerde catalogus van zijn penningen

1. Penning van de Leuve. Bestemd voor burgers die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor de kunst. 1950. Brons. Ø 65. Vz. staande figuur (maecenas) die 4 vogels voert en randschrift (studium et cura). Kz. vogel, letters (R K S) en randschrift (aangeboden door de Rotterdamse kunststichting). Gegoten bij Begeer, Voorschoten. vW 1910.
2. Geschenkenpenning voor herscheppende kunstenaars. 1954. Brons. Ø 71. Vz. 2 fluitspelende figuren en randschrift (herscheppend schep ik). Kz. tekst in breedschrift (aangeboden door de Rotterdamse kunststichting aan hen die door hun kunst een kunstwerk deden leven) en 3 attributen (masker, boek met ganzeveer en viool). Gegoten bij Begeer. vW 2179.
3. Penning t.b.v. het Leidse universiteitsfonds. 1955. Brons. Ø 65. Vz. Willem van Oranje ¼ naar links en randschrift (academia Lugduno Batava 1575 8 febr 1955). Kz. zinsnede uit de stichtingsakte van de

Verzekeringspenning. Cat. 12.

universiteit in breedschrift (tot een vast stuensel ende onderhoudt der vrijhey ende goede wettelicke regeringe des lants). Gegoten bij Begeer. vW 2184.

4. 10 jaar bevrijding. 1955. Zilver en brons. Ø 83. Vz. ineengestregelde figuren en randschrift (vrijheid en vrede). Kz. ineengedoken figuurtje in het midden van het veld en randschrift (Nederland herdenkt zijn bevrijding 1945 5 mei 1955). Uitgegeven door de Vereniging voor Penningkunst en geslagen bij Begeer. vW 2210. Afbn met toelichting in de Geuzenpenning 5 (1955), 37 en de Muntkoerier 9, 5 (mei 1980), 5.
5. Cultuurprijs Drente. Bekroond ontwerp n.a.v. een meervoudige opdracht. 1956. Brons. Ø 71. Vz. naar rechts dravend paard met 3 figuren die naar achter, voor en opzij (resp. verleden, toekomst en heden) kijken, en randschrift (nieuwe eenheid nieuwe kracht). Kz. Madonna uit het Drentse wapen en dubbelrandschrift (aan hen die door hun kunst het vernieuwde Drenthé dienden) met leeuwjes. Gegoten bij Begeer. vW 2276.
6. Prijspenning Erasmiaans gymnasium. 1957. Brons. Ø 50. Vz. Erasmus naar links en tekst in breedschrift (in adolescentis bonae spei). Kz. boom in een Hollandse tuin met appels waarin letters

(q f f f q s i t) als afkorting van quod felix faustum fortunatumque sit en dubbelrandschrift (curatores gymnasiai erasmiani patroni ipsius verbis haec insignia distribuerunt). Gegoten bij Begeer. vW 2325. Afbn met beschrijving in De Geuzenpenning 23 (1973), 4 (waarbij ten onrechte vermeld dat de letters op de appels de beginletters van de leervakken zouden zijn).

- 7 Erepennig dr. mr. K. P. van der Mandele, voorzitter van de Rotterdamse kamer van koophandel. 1959. Brons. Ø 74. Vz. kop naar rechts en randschrift (K P van der Mandele). Kz. stralende zon en Italiaans randschrift (significatione dell' altissimo porta). Gegoten bij Begeer. vW 2453.
- 8 Laurensdukaat. 1959. Goud. Ø 21. Vz. Simson verslaat de leeuw. Kz. uitgebrande kerk en tekst in breedschrift (Laurens Rotterdam 1940 1959). Geslagen bij 's Rijks Munt, Utrecht.
- 9 Philippus van Ommeren P. J. Zn. 1959. Brons. Ø 79. Vz. kop naar rechts en randschrift (= titel). Kz. tekst in breed- en dubbelrandschrift (bekwaamheid toewijding en moed in samenwerking en vriendschap doen het Van Ommeren bedrijf welvaren) met anker. Gegoten bij Begeer. vW 2498.
- 10 Penning van verdienste van het De Maerefonds van de Twents-Gelderse textielindustrie. 1960. Brons. Ø 80. Vz. oversteekspel van handen met draden. Kz. weefsel van menselijke figuren en randschrift (de rebus textilibus vir bene meritus) met ster uit het familiewapen De Maere. Gegoten bij Begeer. vW 2555 (met toelichting en afbn). Afb. kat. tent. beeldhouwkunst 1813-1963 in Nederland, Gemeentemuseum Arnhem.
11. Medisch Dispuutgezelschap Dordrecht. 1960. Brons. Ø 80. Vz. patient tussen 2 artsen met attributen en randschrift (= titel). Kz. patient tussen 2 handen en

tekst in breedschrift (est medicina triplex servare cavere medici). Gegoten bij Begeer. vW 2566 (met toelichting).

12. Firma A. O. Beuth van Wickevoort Crommelin. 1961. Brons. Ø 60. Vz. labyrint waarin een draad die de naam van de verzekeringsfirma (= titel) vormt en randschrift (filo duce labyrintho evadit). Kz. Theseus verslaat de Minotaurus, met randschrift (labore sagax beneficiens). Gegoten bij Begeer. vW 2637.
13. Jubileumpenning Utrechtse hypotheekbank. 1961. Brons. Ø 82. Vz. bouwwerk in de steigers en tekst die ten dele door de steigerpalen wordt gevormd (nationale hypotheekbank 1861 1961). Kz. tekst in breedschrift (jubileum stichting der Utrechtsche hypotheek bank fundatie bachiene) met beer, haan en uil. Gegoten bij Begeer. vW 2671 (met hond i.p.v. beer).
14. Gilles Holst. 1962. Brons. Ø 65. Vz. kop naar links en randschrift (= titel). Kz. toestel met tekst in schrijffletters, gevormd door een bedrading (koninklijke nederlandsche akademie van wetenschappen). Gegoten bij Begeer. vW 2728.
15. Herbouw Rotterdam. ± 1963. Gekleurd gips. Nog niet afgegoten. Ø 85 (niet geheel rond). Onuitgevoerd ontwerp voor de Rotterdamse kunststichting. Vz. bouwput met palen en driedubbelrandschrift (de Rotterdamse raad grondvest de herbouw van de binnenstad 28 mei 1946). Kz. stadsplattegrond en randschrift (wijsheid in wijziging).

Signatuur

PETRI heeft zijn penningen, evenals zijn meeste andere werk, niet gesigneerd.

Michelangelo Buonarroti

door Jadwiga Pol-Tyszkiewicz

In 1975 herdachten we de 500e geboortedag van één der grootste kunstenaars die de wereld gekend heeft: Michelangelo Buonarroti of Buonarroti (1475-1564). Voor het Museum voor Penningkunst in Wroclaw (Polen) was dit aanleiding een penning uit te geven.

De opdracht voor het ontwerp werd gegeven aan Ewa Olszewska-Borys te Warszawa. Deze jonge en talentvolle kunstenaar had toen al verschillende geslaagde penningen gemaakt, die zich onderscheiden door hun vloeiende lijnen en grote reliëfverschillen – alsof het beeldhouwwerkjes zijn. Haar opleiding tot beeldhouwer kreeg Olszewska-Borys in de jaren 1960-1966 aan de Akademie voor Schone Kunsten in Warszawa. Al tijdens de studie vond zij het leuk om behalve beeldhouwwerk ook penningen te maken. Het resultaat van die belangstelling was een jaar na het einde van de

opleiding voor het eerst te zien op de Jongeren-Biennale te Parijs. Sindsdien neemt zij als beeldhouwer en medailleur actief deel aan het artistieke leven in Polen.

